

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות כרמל'ב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 693
פרשת בשלח תשפ"א

הדלקת נרות			
ר"ח	צאת השבת	כניסת השבת	ירושלים
18:28	17:49	16:35	תל-אביב
18:25	17:50	16:51	חיפה
18:25	17:49	16:42	באר שבע

דבר ראש הישיבה

מנגינת האמונה

מטרת קריעת הים לפני ישראל • ורק אחר כך הם פצחו בשיר • חלל הפנוי שכותח קושיות • וללמוד עם הניגון • וגם: למה מסוגלת "שבת שירה"

ה' רצה להוציא אותם מכפירות ועל ידי שירת משה זכו להתחבר לאמונה ולצאת מהכפירות. ומזה נלמד שכאשר אדם נמצא במצב ירוד ומרוחק הוא יכול לצאת מזה על ידי שיחפש את הניגון של הצדיק, כי כאשר ימצא את הניגון של הצדיק יצא מהנפילות שלו. ועל זה אמר רבינו הק' פעם שצריכים ללמוד את התורה שלו עם הניגון שלה, כי מי שלומד את התורה של רבינו הק' עם הניגון שלה הוא יזכה לא רק לשכל אלא גם לאמונה, כי הניגון של הצדיק מוציא את האדם מן האפיקורסות.

לכן פרשה זו בה אנו שרים את שירת הים מסוגלת לחזק כל אחד מאתנו באמונה, להאמין שהכל בהשגחה ולדעת שלא תמיד מבינים כל דבר. אבל בשביל לזכות לזה באופן תמידי אנו צריכים תמיד לחפש את הניגון של הצדיק, שהוא הניגון של אז ישיר משה וכו', כי על ידי הניגון הזה נצא מכל הספיקות והקושיות, כי בכח הניגון הזה לחזק בנו את האמונה.

ללמוד עם הלב

פרשת בשלח נקראת שבת שירה. זו השבת שיש בה את התגלות השירה הפנימית והעתידיית שיכולה להוציא כל אחד מאתנו מן המצרים והאפיקורסות שלו. אבל באמת אנו אומרים שירת הים בכל יום כדי להתחבר עם השירה של הצדיק בכל יום, כי בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו ורוצה להכניס אותו באפיקורסות וכפירות, ולכן אנו מתחברים בכל יום לשירת משה שבכוחה להוציא אותנו מן האפיקורסות שלנו ושל הדור הזה.

כפי שנתבאר רבינו אמר לנו לשמוע את התורה שלו עם הניגון שלה, עם השירה שלה. עלינו לדעת שללמוד את התורה עם הניגון שלה זה סוג אחר של לימוד תורה; זה לא לימוד תורה של שכל בלבד אלא לימוד תורה שנוסף בו הלב. רבינו רצה שיהיה לנו לב כאשר אנו לומדים את התורה שלו, והוא אמר שאם אכן נשמע את התורה שלו עם הניגון שלה כל העולם יתבטלו מעוצם גודל התענוג המופלא והמופלא מאד שיש בדבריו, אפילו החיות והעשבים וכו'. ואני תמיד אומר שאם עדיין לא זכינו לזה זה סימן שאנו עדיין לא לומדים את תורת רבינו הק' עם לב כראוי. ושבת זו מסוגלת לבנות לנו לב, כי היא שבת של שירה, שבת של אמונה.

מ ובא במפרשים שהקדוש ברוך הוא סיבב את נס קריעת ים סוף לא רק כדי להשמיד את מצרים אלא כדי לחזק את עם ישראל באמונה. כי בשעת יציאת מצרים עדיין ישראל היו חלשים באמונה כמו שכתוב בתחילה פרשתנו "ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים, כי קרוב הוא, כי אָמַר אֱלֹקִים פֶּן יִנְחַם הָעַם בְּרִאֲתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִם", והיינו שעדיין היו בהם ספקות באמונה ויכלו לשוב מצרימה. ולכן ה' עשה להם את הנסים והנפלאות של קריעת ים סוף כדי לחזק אותם באמונה.

ולכן "וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים", שרק חמישית מבני ישראל יצאו מארץ מצרים, כי השאר לא היו מספיק חזקים באמונה להאמין למשה שזה רצון ה' שיצאו ממצרים, ולכן נשארו שם ומתו בשלשת ימי האפילה.

הצדיק האמת

כל נס יציאת מצרים תלוי במשה, כי בזכות הצדיק זכו לצאת ממצרים. ובאמת בכל דור זהו הניסיון שיש לנו, להאמין בצדיק האמת שבדור שהוא יכול להוציא אותנו מן המצרים של הדור בו אנו נמצאים. ולכן זכו לשירת הים, בזכות האמונה בצדיק, כמו שכתוב "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", כי על ידי האמונה במשה זכו לכל הנסים של יציאת מצרים.

מיד אחר קריעת ים סוף שזכו בה לאמונה - זכו לשירת הים. שירת הים היא שירת האמונה, כי את שירת הים שרו עם משה. ועל זה מסביר רבינו הקדוש, שבכוחו של הצדיק להוציא את האדם מן הנפילות שלו באמונה על ידי השירה, כי יש קושיות שנופלות לאדם ממקום שנקרא "חלל הפנוי", והם קושיות של אפיקורסות שאין עליהם תשובה, והצדיק בשירתו מוציא אותנו מן הקושיות האלה. כי מי שנפל למקום הזה שנקרא "חלל הפנוי" נפל לקושיות שהתשובות עליהם הם תשובות של אמונה ולא רק תשובות של שכל, כי במקום הזה אי אפשר תמיד להבין כל דבר ולכן צריך להאמין גם אם נמצאים בחושך. ומה שיכול לעורר את האדם במקום הזה לאמונה היא השירה של הצדיק האמיתי, שמכניס בנו אמונה.

מוציא מהאפיקורסות

ולכן זכו ישראל לשירת הים כדי על ידי משה רבינו, כי

להזמנות:

02-6289761

052-7679638

ספרו החדש
של הרב'ח שמואל
שטרן שליט"א

שביל חדש
נפתח אל הלב

להתחזק ולהתפלל

שעה זו מתבטלים ממילא כל הגזרות והדברים הקשים שעלינו.

ומהיכן למד פרעה עצה נפלאה זו? **מיסוף הצדיק!**
כפי שהמדרש מספר שיוסף הצדיק לימד את פרעה את 'לשון הקודש' -

ולפי דברי רבינו [בתורה יט קמא] מובן שלשון הקודש היא לשון תחנונים ופיוסים לה' יתברך...

העצה השנייה של פרעה היא -

התחדשות:

נדמיין לרגע איך הייתה נראית ארץ מצרים לאחר

עשרת המכות: הכל מסריח; מנבלות דגים וצפרדעים; הגופים מלאים חתכים ופצעים מכינים ושחין; הבתים רוקנו מתוכנם בערב; החיות והבהמות מתו בדבר ובברד; הפירות והירקות חוסלו בברד והתבואה כולה בארבה; גם הכסף והתכשיטים הלכו בחושך; ובכל בית במצרים אהל אבלים על הבכורים...

במצב כזה שום אדם מהישוב לא היה מעז לקום ולומר "בואו נלחם בישראל!"

כאשר מרגישים במצב שפל ונבזה כל כך. אבל פרעה, לאחר שלושה ימים [!] קם ורודף אחרי עם ישראל, ומצטרפים אליו כמות אדירה של מערצים... איך קוראים לזה? לכה המדיה והבלתי-מסתבר הזה?

כח התחדשות.

פרעה **שכח כל מה שעבר עליו בשנה האחרונה**, שכח את כל מה שנעשה לעמו, **התחדש - והמשיך להילחם.**

זהו אכן מרומז במילים 'ויקם מלך חדש', שרש"י מסביר 'שנתחדשו גזירותיו', אבל עדיין, למה התורה קוראת לו מלך 'חדש'? אלא שמרבינו אנו יודעים שע"י עצת ההתחדשות זוכים להיות חדש לגמרי. אני שוכח מה עבר עלי, וכמה עוד קשה עלי העבודה בעתיד, ופשוט מתחדש בהווה לעשות 'ברגע זה' שמחה לבוראי.

אז בואו וננחיל לנו ולילדינו את עצת ההתבודדות, בה נתייחד עם ה'; ונבטל גזירות; ונעשה תשובה על העבר. וגם את עצת ההתחדשות, בה נוולד מחדש ונרוץ אל קשרי המלחמה עם כל הכח.

ובנוסף אנו ההורים - נתחדש ונשכח את מעשי ילדינו מהעבר, נראה ונעצים את נקודותיהם הטובות, וכך נרגילים לראות את הטוב שבהם כדברי רבינו שוב ושוב בספריו הקדושים.

ניתן לקבוע שיחות יעוץ והכוונה להורים ולתלמידים 054-8486429.

תחוקה מעט אחר כוחותיו האדירים של פרעה הרשע שהביאו אותו לרום מדרגתו, ונסה ללמוד מהם מעט לעצמינו ולחינוך ילדינו.

מה היה כוחו של פרעה לשלוט על מצרים [וכל העולם]? הרי היה קטן ומוזר, כיצד השתלט על כל האימפריה הזו?

ועוד, עם ישראל הרי היה רב מאוד, כי ממצרים יצאו 600,000 יהודים, והרי "וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים" כנאמר בפרשתנו, והיינו שלפי החשבון הקטן ביותר היו במצרים 3 מיליון (!) יהודים רק מגיל 20 לא כולל נשים וילדים, ועל כולם שלט פרעה שליטה מוחלטת!!! מה היה כוחו?

התבודדות! והתחדשות! כן, בדיוק. שני עצות אלו החזיקו אותו שם בתפקיד הגבוה ביותר...

התבודדות:

המדרש (מדרש רבה פרשה יא סוף סי' א') מביא על הפסוק 'השכם בבוקר': "פרעה היה רוצה לעסוק בתפילה ואמר הקב"ה למשה עד שלא יצא לך והתייצב לפניו".

ומבואר בקירושים הקדמונים שעל המדרש [שהם פירושים עתיקים מלפני כשלוש מאות שנה], שפרעה יצא מידי בוקר לשדה להתבודד ולשפוך

שיח לפני קונו [כן, מה שאתם קוראים כאן מפורש, תעינו בצילום המצורף, ותסתכלו במדרש שכן פירושו שאר הפרשנים]. וביום שהיה יוצא להתבודד הקב"ה כביכול לא היה יכול לפעול נגדו, ולכן ציווה למשה 'עד שלא יצא לך והתייצב לפני' ומנע ממנו דרכי תשובה - דהיינו תפריע לו לדבר איתי, וכביכול רק אז אוכל להביא עליו את המכות הקשות האלו.

ממדרש זה ניקח חיזוק עצום להתבודדות שלנו, ונספר לילדינו - וגם לעצמנו... מה כוחה של שיחה עם השם מידי יום בשפה המדוברת וכדבר איש אל רעהו, עד שמצילה מכל מכה וגזירה רעה. זהו אצל פרעה הרשע, ק"ו בן בנו של ק"ו כאשר יהודי קדוש, בנו של המלך, מדבר ונשפך לפניו...

וכן, זה בהחלט עצה שמתאימה גם לילדים המתוקים שלנו, שבתמימות ובפשיטות ידברו עם ה' ויספרו כל אשר על ליבם. לא חובה להעמיק מיד בתחילת הדרך ולדרוש באזניים שהתבודדות היא עבודת ה' ועניין ראוי לכל עובד ה' ואפשר לזכות לכל מיני דרגות נבואה וכד', אלא פשוט שהתבודדות הוא הזדמנות להירגע וליישב את הדעת, לדבר על דברים שהיית רוצה לדבר אבל לא מעז/עם/ליד אדם מהישוב... ההתבודדות היא קביעת שעה ומקום של התייחדות עם ה' ית', ובשעה זו היהודי - מדבר או שותק, בוכה או צוחק, צועק או רוקד ושמת, ועוד ועוד, ועל ידי

הופיע! גליון חודש שבט

הצטרפו כעת ותקבלו חיים טובים יותר מתאים לכל בני המשפחה

מחיר ויזל

28 ₪ לחודש בלבד!

מחיר 2'

3 חודשים ראשונים ב-99 ₪ בלבד!

מחיר 1

חודש ראשון ב-1 ₪ בלבד!

מיוחד למצטרפים כעת:

מוקד מנויים: **02-623-1218**

החלה המלחמה: החול והים

דוקרניים. וגם כאן השם סידר תפאורה מיוחדת. מצד אחד נמצא הים. רועש ורוגש, מנסה כל הזמן לעלות ליבשה, נוהם נהימות מאיימות על כל מי שקצת מעמיק בו. לא לחינם נמשלו חלואת-האדם בתנ"ך למים רבים ומשבריים וגליהם. תמיד הם מתגאים, מתרוממים מעל המקום הטבעי שלהם, עושים הרבה רעש. והחול, מונח תחתם, שקט וכנוע, כולם דורסים עליו תדיר והוא שותק ואפילו לא נאנח, אלא ממשיך להצמיח ולתת לכל מה שתבקש.

ומי מנצח? מי מבין שניהם, החול והים? זה כולנו יודעים, "אשר שמתי חול גבול לים, חוק עולם ולא יעברנהו, ויִתְגַּעְעוּ וְלא יִקְלוּ, והמו גליו ולא יעברנהו!" (ירמיה ה, כב).

זה מה שקרה בקריעת ים סוף: הים וחול נפגשו. משה רבינו העניו המושלם מכאן ופרעה הגאה המושלם מכאן. בני ישראל הולכים על החול בהשקט ובבטח, כי יש לנו את הטבע הזה להיות ענוים הרי כך כתוב "כי אתם המעט מכל העמים" (דברים ז, ז וברש"י), ופרעה לא הצליח לדת כל כך לעומק על החול, אז בלית

ברירה הגלים עשו לו לונה פארק והגבירו אותו כמו שהוא אוהב. גם הגלים יודעים להתרומם ולהתנשא ללא סיבה, אז הנה, תחפש את החברים שלך.

ובני ישראל עומדים מעבר לים סוף, עוד לא מעכלים את הישועה הגדולה שפעל השם על גופם במהלך השעות האחרונות, והשירה פורצת מפיהם: "אשירה לה' כי התגאה על גאותנים" (תרגום אונקלוס על "כי גאה גאה"). סוף סוף השם השפיל את הגאווה הסרוחה של הרשע הארור הזה, הגיע הזמן שיתגלה למי הניצחון האמיתי והעליונות האמיתית. איך אומרים? צוחק מי שצוחק אחרון.

(עפ"י ליקוטי הלכות ערלה ה ה)

סוף בפרשה הזו נגמרו כבר הפגישות בין פרעה למשה. נמאס לי כבר לראות את הקיצוניות הזו, שכל כך זועקת לשמים. משה רבינו הענק שבענקים, שרק אם היה רוצה היה לו הרבה במה להתגאות, והוא כזה עניו, ונחנו מה, מה שפרעה רוצה הוא עושה: "אני משלח את העם", - "יופי". "אה, בסוף אני לא משלח", - "אז תקבל מכה". ובסוף: "אוי, קיבלתי כזו מכה, תתפלל אל השם!". ומשה היה אמור לומר לו "תסתדר לבד! זההרתי אותך!" אבל לא, "מתי בדיוק אתה רוצה?", פורש כפים אל השם, מתפלל - ומעומק הלב - על הרשע שהביא על עצמו את המכות באשמתו הבלעדית בפעם המי-יודע-כמה.

ופרעה, 60x60 סנטימ' (לשיטה הכי מגדילה), - בקושי מסוגל לעלות מהכביש למדרכה... - שריו ועבדיו שולטים עליו [ואף הורידו אותו ממלכותו 3 חודשים כשלא הסכים לענות את ישראל (שמו"ר א, ח)], אבל הגאווה - אהוה, משהו שלא רואים. "לי יאורי ואני עשיתיני", איך זה מסתדר שאתה עשית את עצמך, הרי לא היית לפני כן? - לפרעה פתרוניים, אבל הגאווה זורחת וסורחת למרחוק. "מי השם אשר אשמע בקולו?"

בפרשות הקודמות היה מזויע לראות את המפגשים הללו, בין העניו הקדוש מכאן ובין הטמא המנופח מאידך, אבל סוף סוף השבוע לקח משה את המקל, ובהינף קט הוריד את הגאותן הזה למצולות.

דוקא הצגה יפה, סיומת נהדרת לסצנה המרתקת והמותחת שהתנהלה בשנה האחרונה, אבל ההצגה לא מושלמת אם לא עושים תפאורה כמו שצריך. כשהפריץ צועד בארמונו חייבים לראות נברשות מזהבות משתלשלות מהתקרה וזקיפים עומדים דום, ומאחורי האדם שיצא מהשואה רואים תהום פעורה וקוצים

וגם כאן השם סידר תפאורה מיוחדת. מצד אחד נמצא הים. רועש ורוגש, מנסה כל הזמן לעלות ליבשה, נוהם נהימות על כל מי שקצת מעמיק בו

לצעירי הצאן

וישירו - ויאמינו

כְּאִשֶּׁר אָדָם נִמְצָא בְּמִצְבֵּי יְרוּד וּמְרַחֵק הוּא יְכוּל לְצַאֵת מִזֶּה עַל יְדֵי שׁוֹחֲפֵשׂ אֶת הַנְּגוּן שֶׁל הַצְּדִיק, כִּי כְּאִשֶּׁר יִמְצָא אֶת הַנְּגוּן שֶׁל הַצְּדִיק יֵצֵא מֵהַנְּפִילוּת שֶׁלוֹ. וְעַל זֶה אָמַר רַבֵּנוּ הֵק' פֶּעַם שְׁצִרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה שֶׁלוֹ עִם הַנְּגוּן שֶׁלוֹ, כִּי מִי שְׁלוֹמֵד אֶת הַתּוֹרָה שֶׁל רַבֵּנוּ הֵק' עִם הַנְּגוּן שֶׁלוֹ יִזְכֶּה לֵאמֹר לִשְׁכַּח אֵלָּא גַם לְאִמּוּנָה...

מתוך מאמר ראש הישיבה

חלום ילדות

6 שנים לפטירת רבי אליעזר שלמה שיק זצ"ל, שב"ק י"ז שבט תשנ"א - תשע"ה

המועטים שבאזור, ועם הזמן רכש מיומנות ונעשה לחקלאי בעצמו.

האמונה היתה טבועה בקרבו כיתד שלא תימוט. מידי פעם היה צועד בדרך הארוכה אל ציינו הקדוש של רשב"י ושופך את ליבו בתחנונים אל השם יתברך. גם את המקובל הצדיק רא"ז מרגליות פגש שם בציון הקדוש והיה משוחח עמו רבות, עד שאפשר לומר שמאיר הוא תלמידו המובהק.

עם השנים נעשה שלמה לממונה על נר התמיד בציינו של התנא הקדוש, אך היה דבר אחד שצבט לפעמים את ליבו במבנה הציון: כשהיה רואה יהודי יושב עם גמרא. "הרי כל כך רציתי ללמוד בצעירותי, ומה אעשה שההשגחה העליונה סיבבה שתחת לשקוד על תלמודי

שקדתי על העבודה אצל הגרמנים הארוזים?" היה שופך את ליבו לפני ליבו.

כך עברו להם ארבעים שנה בהם היה עסוק בעבודתו החקלאית מבוקר עד ערב, כשמידי פעם היה מתגנב אל הציון הקדוש, מטיב את נר התמיד, מתפלל מעומק הלב על הצטרכויותיו, ואם היה גם מישהו שלמד - היה לבו נצבט ללא רחמים.

...

מאיר נכנס אל חדרו של הרב שיק, גחן ונשק את ידו והחל לבכות ללא הפוגות. כשנרגע מעט סיפר את סיפור חייו, וסיים: "כך היו יכולים חיי להמשיך עד מאה ועשרים, כשלא אקרא אפילו שורת גמרא".

אבל אז הוא פגש קונטרס קטן, והדברים התקבלו על

נפשו כמים קרים ביום חמסין. שם היה כתוב שאדם לא צריך להתעקש להבין הכל, אלא יתחיל ללמוד במהירות ומה שיבין יבין! הדברים היו כתובים בטוב טעם, והוא החליט שהוא חייב לנסות.

מיום ליום גבר תענוגו בלימודו. הוא הבין הרבה יותר ממה שסבר שיבין! ובמקביל לדפים שגמא במסכת ברכות החליט שהוא חייב לדעת מי כתב את הקונטרס הנפלא הזה, 'סדר דרך הלימוד', 'ובסוף הגעתי לפה' החלו שוב הדמעות לזלוג מעיניו. "הייתי יכול לסיים את חיי כפי שהיו עד היום, ובעזרת הקונטרס הנפלא שכתבתם הצלתם את נפשי הצמאה כל כך!".

הרב שיק פתח את הספר "שיחות הר"ן" והראה לו את הדברים שנכתבו באות ע"ו בעניין סדר הלימוד. "אתה רואה? כל מה שקראת אינם דברים שלי אלא מתורתו הקדושה של רבינו".

לאחר מספר שנים התקבל מכתב בבית הרב שיק, בו מאיר מגולל את שמחתו על שזכה, ברוך השם, לסיים את הש"ס כולו, ואין מילות הודיה מספיקות לבטא את תודתו העמוקה על שעזר לו, בגיל מבוגר כל כך, להגשים את רצונו הישן והבוהר.

(מקור: אש קודש עמ' 167)

ז.הו. עוד שבועיים הוא יהיה בן שלוש עשרה, ואז אמא כבר לא תוכל לדחות אותו. כבר שנים הא מפציר בה שהוא רוצה ללמוד בישיבה אצל רב העיירה, מידי פעם אף היה מתגנב לצרף בו שוכנת הישיבה ומסתכל בעיניים שוקקות על הבחורים שקוראים את האותיות הצפופות כזקנים ורגילים. אך אמא לא הסכימה: "אתה קטן מדי. ילדים צריכים לשחק ולהקטיב למלמד שחוזר על ה'טייטט'. כשתגדל, אולי נוכל להכניס אותך לישיבה". בתוככי לבו ידע מאיר שאמו צודקת. גם אם יתחנן, ראש הישיבה לא יכניס אותו לפני בר המצוה.

וברוך השם, אנחנו מתקרבים לתאריך המיוחל. בי"ח אלול ה'תרח"צ מאיר יהיה בן שלוש עשרה, ויש סיכוי טוב שיתקבל אל הישיבה!

הימים חלפו לאט. למאיר אף לא היה זמן להעריך מבט בכותרות העיתונים, שהתחממו מיום ליום.

יום לפני בר המצוה שלו זה קרה.

הוא נכנס הביתה בסערה, רץ אל המטבח לראות מה עוד התבשל לקראת הבר-מצוה, אבל אז ראה את אמא. היא עמדה קפואה מול העיתון, וקראה שוב ושוב את הכותרת הראשית: הרוזן המטרף מגרמניה פלש לפולין, מולדתם. על מאורעות ליל הבדולח שמעו כולם, כמו גם על השקפתו השונאת והמעוותת של השטן הנאצי ימ"ש.

בר המצוה התנהל תחת מסכות של חיכים מאולצים

שהסתירו פחד ורוע בלבבות, ותכנית הישיבה נאלצה להכנס בעל-כרחה למגירה, לזמן מאוחר יותר, שלעולם לא הגיע.

לאחר ימים ספורים סגר ראש הישיבה את שעריה בלב כבד, עוד לפני שרגלו של מאיר הספיקה לדרוך בה. "אינני מסוגל לקחת עליכם אחריות בימים טרופים אלו", אמר בבכי.

מכאן הכל רץ כמו בסרט בלהות שיד זדונית מאיצה אותו ותוכפת את הצרות אחד לאחר רעהו. שנים ארוכות של בריחה והימלטות, הסתתרות והיתפסות, עבודה משברת גרם ומכות הניתכות ברצף. מסירות נפש של ממש הוצרכה עבור כל מצוה, ומי חשב על דף גמרא...

מאיר נכנס אל המלחמה כנער צעיר ומלא מרץ, ויצא ממנה צל אדם החושש מקול עלה נידף.

אבל ה' לעולם לא נוטש. אט אט השתקמו החיים, ולמרות שאת פצעיו הנפש העמוקים אי אפשר לרפאות, אבל לפחות הם הגליו, והגלד מכסה מעט את הזוועות המוחבאות תחתיהם.

שלמה עלה לארץ הקודש, וההשגחה סיבבה את צעדיו אל מושב מירון. תחילה היה עוזר לחקלאים

הכל מתורתו של רבי נתמן. הרב שיק

זקוקים לנחמה כפולה

שני איזונים במשפחה אחת. הרב אקרמן והרב לנגר זצ"ל

זאת בשל "הכרת הטוב לר' דוד" כפי שהתבטא לפני מקורביו. במעמד החופה של בני הזוג השתתפו רבים מחסידי ברסלב, והגאון רבי משה הלברשטאם זצ"ל סידר את הקידושין. לצדו עמד הרה"ח רבי לוי יצחק בנדר, הרה"ח רבי משה בורשטיין, הרה"ח רבי מיכל דורפמן והרה"ח רבי אליהו חיים רוזין. כל זקני החסידות טרחו לבוא לחתונה האלמונית; והתמיהה גדלה בראותם את רבי לוי יצחק בנדר, כי הרי ר' לוי יצחק כעיקרון אינו מגיע לחופות, וכל שכן שלא לברכה אחריתא...

שלושים ושבע פעמים ניסה ר' דוד להגיש ויזה לנסיעה לאומן מאז עלה ארצה ובכול נכשל, אך הוא לא אמר נוואט, אומן הייתה ונשארה משאת חיי.

ממש אפוי בליבו

בראש השנה תשמ"ט התקיימה הנסיעה הראשונה הלגאלית למאתיים וחמישים איש חסידי ברסלב. בנסיעה ההיסטורית השתתפו הרה"ח רבי שמואל שפירא, רבי משה בורשטיין, רבי מיכל דורפמן ועוד מקני אנשי שלומנו. גם ר' דוד היה בין הנוסעים. באותה עת לא היה מאושר באדם מננו. "את מה שחווה באומן אי אפשר בכלל לתאר", סיפרה הרבנית ע"ה, "הוא חזר מאומן אדם חדש. כמה שהיה קשור לרבנו בכל רמ"ח אבריו קודם לנסיעה, הרי שאחרי חזרתו הוא הפך ממש לאפוי בלבו".

שמונה חודשים לאחר מכן הוא הלך לעולמו. ב"ט בסיוון לפנות בוקר הוא נמצא שרוע על רצפת האכסניה לאחר שעבר דום לב. הוא השיב את נשמתו ליוצרה והוא בן שלושים ושבע בלבד כשהוא מותיר אחריו ארבעה יתומים. הוא נטמן עוד באותו יום בחלקת ברסלב בהר הזיתים.

בוע לאחר שהיטו אותה בטיסת חירום מאומן לישראל בעקבות הידרדרות קשה במצבה, ביום רביעי ז' שבט הגיעה הבשורה המרה על הסתלקותה של הרבנית מרת רבקה לנגר ע"ה (בת 60), אלמנת ר' דוד אפרים אברהם לנגר ז"ל, מנגיף הקורונה.

בני ונכדי משפחת לנגר שהגיעו להלוויה המצומצמת בעקבות הקורונה, חזרו הביתה שבורים, כשהבן ר' צבי אריה לנגר מתיישב לשבעה על אמו, אך שעה קלה לאחר מכן הגיעה הבשורה כי כעת הסבא מצד שני, אביה של אמו, ר' צבי אלימלך ניר (אקרמן) ז"ל, נפטר בגיל 67 ממחלה קשה אשר סבל ממנה שנים רבות. המנוח היה חסיד ברסלב ותלמיד חכם עצום, שהגה בתורה במהלך כל שעות היום, היה מאיר פנים לכל אדם, והשאיר אחריו אלמנה וצאצאים ההולכים בתורת הננמ"ח מברסלב זיע"א.

חתונה

בהתגייסות זקני ברסלב

הרבנית מרת רבקה לנגר ע"ה התאלמנה לפני 32 שנה מבעלה גר הצדק ר' דוד אפרים אברהם לנגר ז"ל, מתלמידיו של ר' צבי אריה רוזנפלד זצ"ל. ר' דוד עלה ארצה בכ" סיון תשל"ח. משדה התעופה הוא נסע היישר אל בית המדרש דחסידי ברסלב במאה שערים - ה'שול', שם המתין לו הרה"ח רבי אליהו חיים רוזין זצ"ל ובנו ר' קלמן. מאז התגיייר, גזר ר' דוד על עצמו שלא לאכול יותר מלחם ומים. הוא היה יושב כל שעות היום בבית המדרש ושוקד על תלמודו.

בשנת תשמ"מ התארס ר' דוד עם מרת רבקה כהן. החתונה נקבעה לד' סיוון של אותה שנה, אלא שלגר הצדק הצדיק שניתק כל קשר עם עברו ומשפחתו לא הייתה כל פרוטה לחתונה. רבי אליהו חיים רוזין ורבי לוי יצחק בנדר הבינו את גודל השעה והחלו במגבית איסוף כספים לחתונתו, כשהרה"ח רבי שמואל שפירא מצרף את חתימתו לנדיבי עם למען החתן הגלמוד.

37 פעמים בדרך לאומן

אחרי מאמצים רבים ובסיועם של חסידי ברסלב הושג הכסף לחתונה מינימאלית. "את האוכל ביטלו נשים צדקניות מחסידי ברסלב בירושלים", סיפרה הרבנית ע"ה, "ר' קלמן הצליח לקבל את אולם 'בית ישראל' במחיר עלות (הייתה זו החתונה הראשונה שנערכה בו), ומן הגורן ומן היקב הצליחו לארגן את הדברים הבסיסיים לחתונה".

ר' לוי יצחק, שלא היה מדרכו להשתתף בחתונות וזאת בשל הכפדתו לעלות על יצועו מיד אחרי תפילת מעריב, חרג הפעם ממנהגו והגיע להשתתף בחתונה,

אֵל הַנַּעַר הַזֶּה הַתְּפַלְלָתִי

ישיבה לצעירים כלל חסידי

נפתחה ההרשמה

הננו להודיע שנפתחה ההרשמה
לשנת הלימודים התשפ"ב
לישיבתנו הקדושה

בישיבה ניתן דגש על חינוך חסידי | לימוד עיון
ברמה גבוהה ע"פ שיטת הרב רוזינסקי | לימוד
בקיאות עם מבחנים אצל גדולי ישראל | יחס
אישי וחם לכל בחור | שיתוף פעולה מלא עם
הורי הבחורים | חינוך ליראת שמיים ועבודת ה'
| שיחות שבועיות מגדולי המשפיעים | חנוך
לנער על פי דרכו | מבצעים לעידוד | סדרי לימוד
איישיים לכל בחור | עבודה פנימית - חסידית

לבקשת הורים רבים מחוץ לירושלים:
אפשרות לפנימייה

לפרטים והרשמה:

לתיאום פגישה ורישום במזכירות הישיבה הרב עמרם פישמן:

050-4181120

בניהולו והשגחתו של המנהל הרוחני
הרב שמואל וויס, טל': 052-7156791

בין השעות 10:00-13:00 ואחה"צ 16:00-20:00 (באין מענה ניתן להשאיר הודעה)